

Griffiennr.
Parquetnr. : 64.75.359/01/SW2

Bekkeningsden / Kogem

(Beht.) Kogem alle schikkingen

HOOB. BERGER
22/5/06 door
alle schikkingen
22/5/06 door
22/5/06 door OM Kogem

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 16 MEI 2006

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, éénentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. _____ ; aannemer grondwerker, geboren te _____
op _____ wonende te _____
2. _____ ; zonder beroep, geboren te _____
op _____ , wonende te _____
3. _____ met zetel te _____
_____ , ingeschreven in dit handelsregister te _____
onder nummer _____ en ondernemingsnummer _____

VERDACHT VAN :

DE EERSTE, DE TWEEDE EN DE DERDE

A. Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 20, 54, 56, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 (B.S. 25.07.1981) betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd door het Decreet van 20 april 1994 (B.S. 29.04.1994), nagelaten te hebben bedrijfsafvalstoffen te verwijderen of nuttig toe te passen op de wijze zoals bepaald in artikel 20 van het Decreet van 2 juli 1981, terzake enkele tientallen vaten en een kleine hoeveelheid containerafval (zie st. 5, 14, 15, 22, 24, 25 en 34-36 van kaft 2 en st. 79 van kaft 1)

te _____ tenminste in de periode van 29.08.2001 tot en met het bevel tot dagvaarding, zijnde 16.02.2006

DE EERSTE, DE TWEEDE EN DE DERDE

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

- B. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 7, 12, 13, 14, 22, 44 en 50 – 1° van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering (B.S. 29 april 1995) de verplichting tot het uitvoeren van een oriënterend of beschrijvend onderzoek niet te hebben nageleefd, terzake het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek (zie st. 44, 48 en 50 van kaft 1)

te tenminste in de periode van 16.07.2003 tot en met het bevel tot dagvaarding, zijnde 16.02.2006

DE EERSTE, DE TWEEDE EN DE DERDE

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 11 en 29 van het decreet d.d. 24.01.1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer (B.S. 05.06.1984) werken of werkzaamheden te hebben verricht of te hebben laten verrichten die verboden zijn in toepassing van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten, namelijk door bij inbreuk op de artikelen 1, 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 27.03.1985 houdende reglementering van de handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen, spijs het verbod direct of indirect stoffen van lijst I (bijlagen aan het besluit) te hebben geloosd, met name tenminste koolwaterstoffen (zie b.v. st. 2 van kaft 2)

te tenminste in de periode van 29.08.2001 tot en met 22.01.2004 (st. 79 van kaft 1)

DE DERDE M.B.T. DE TENLASTELEGGING A.

Gedagvaard teneinde zich burgerlijk aansprakelijk te horen verklaren voor de betaling van de gerechtskosten waartoe de eerste en de tweede, zijn aangestelden of lasthebbers worden veroordeeld

DE EERSTE EN DE TWEEDE

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43 bis van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990, ELK te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van hierna vermelde vermogensvoordelen die zich bevinden in hun patrimonium, namelijk van een bedrag van 15.000 euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de eerste en de tweede beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag)

* * * * *

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging, ondermeer van het tussenvonniss van deze rechtbank en kamer dd. 21 maart 2006 waarbij meester _____ werd aangesteld als lasthebber ad hoc over

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van **2 mei 2006** :

- de vordering van het Openbaar Ministerie, uitgesproken door substituut-procureur des Konings;

De beklaagde _____, zijn niet ter terechtzitting van 2 mei 2006 verschenen, doch worden vertegenwoordigd door meester _____ in plaats van meester advocaat te _____ die de vrijspraak vraagt;

Voor de derde beklaagde _____ verschijnt meester advocaat te _____ in zijn hoedanigheid van lasthebber ad hoc, die in hoofdorde de vrijspraak, in ondergeschikte orde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;

Gehoord het negatief advies van het Openbaar Ministerie ter terechtzitting van 2 mei 2006 bij monde van _____ voornoemd, nopens de gevraagde gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

* * * * *

STRAFRECHTELIJK

Nopens de feiten

Na melding van een aantal lekkende olievaten gaat de milieuambtenaar van [redacted] op 29.08.2001 ter plaatse op het terrein aan de [redacted]. Hij stelt vast dat aldaar op het niet afgesloten terrein, verschillende bouwmaterialen, en olievaten staan. De meeste van de vaten zijn leeg, doch uit enkele vaten lekt er olie. De vaten liggen gewoon op een zandondergrond. Van deze vaststellingen werd de eerste beklagde aangetekend op de hoogte gebracht waarna hij vervolgens op 22.10.2001 een attest van vernietiging van bevulde grond afleverde op het politiebureau. Volgens de verbalisant zou hij eveneens gesteld hebben ook de rest van de vervuiling te laten opruimen en een attest van de verwerker te bezorgen aan de politiediensten.

Bij zijn verhoor op 10.10.2002 stelt de eerste beklagde dat hij en zijn echtgenote (de tweede beklagde) eigenaar zijn van het kwestieuze perceel. Hij stelt dat de lege vaten van hem afkomstig zijn, meer bepaald van zijn bedrijf te [redacted]. Hij plaatste die op voormeld perceel nadat hij ze liet leeg maken door een erkend ophaler. De volle vaten zijn volgens hem niet afkomstig van hem of zijn bedrijf. Hij zou reeds regelmatig aangifte gedaan hebben van inbraken op het perceel, zo zou het slot regelmatig geforceerd worden. Alles werd echter door hem opgeruimd en er kunnen volgens hem zeker geen vaten meer staan met inhoud. Als er toch nog iets zou staan, is het afkomstig van een sluikstorter.

Bij een navolgende controle dd. 24.10.2002 blijkt dat op het niet afgesloten terrein nog 30 vaten staan, waarvan er nog twee vaten zijn met een vloeistof erin. Het betreft dezelfde vaten als deze op de foto's van de aanvankelijke vaststellingen.

Bij een navolgend verhoor van de beklagde dd. 13.01.2003 belooft de eerste beklagde andermaal de vaten op te ruimen, ditmaal tegen maart 2003. De ander aangetroffen materialen betreffen volgens hem bouwmaterialen. Hij wil het terrein overigens blijven gebruiken om dergelijke materialen op te slaan. Hij stelt nogmaals dat er door omwonenden allerlei materiaal wordt gestort en dat er regelmatig diefstallen van materialen gebeuren.

Bij haar verhoor op dezelfde datum bevestigt de tweede beklagde dat zij de mede-eigenaar is van het perceel en zij er mee zal over waken dat de vaten worden verwijderd tegen maart 2003.

Bij een volgende controle op 16.05.2003 blijkt dat het terrein weliswaar wat werd opgekuist, doch de indruk geeft dat bij de opkuis de rommel gewoon werd verzameld in betonnen sorteerbakken. Tussen de rommel herkent de verbalisant overigens een aantal van de vaten die voordien aanwezig waren, zij het dat ze nu werden platgedrukt. Daarnaast staan er nog twee metalen vaten waarin vloeistof heeft gezeten.

Bij een verhoor van de eerste beklagde op 15.09.2003 stelt hij dat hij meent voldoende te hebben gesorteerd en afgevoerd. Hij blijft erbij dat er dagelijks door mensen uit de omgeving wordt bijgestort. De terreinen zijn eigendom van hem en zijn echtgenote en worden verhuurd aan de derde beklagde, waarvan hij de zaakvoerder is.

Na de vaststellingen door de milieuambtenaar werd door de diensten van OVAM eveneens een dossier opgestart. De eerste beklagde werd door OVAM gewezen op zijn zelfstandige saneringsplicht en werd gewezen op zijn plicht om tot een beschrijvend bodemonderzoek over te gaan. Overeenkomstig de bepalingen van het Bodemsaneringsdecreet werd de beklagde vervolgens aangetekend in gebreke gesteld. Er werd echter niet voldaan aan het gevraagde.

Bij een verhoor van de eerste beklagde op 10.11.2003 verklaarde hij dat volgens hem aan al het gevraagde voldaan werd. Hij voerde de verontreinigde grond af naar GRC op 19.10.2001 en ruimde het perceel naar eigen zeggen ook op.

Bij een terreinbezoek op 22.01.2004 kon door de diensten van OVAM worden vastgesteld dat 75 % van de afvalstoffen door de eerste beklagde werd verwijderd met eigen middelen en dat de resterende afvalstoffen gesorteerd en geordend lagen op een betonnen ondergrond. Verder wordt bevestigd dat op 03.09.2002 aan de afdeling bodemonderzoeken en attestering werd gemeld dat de bodem vermoedelijk verontreinigd werd met olie en andere onbekende vloeistoffen en dat de eerste beklagde vervolgens werd aangemaand om over te gaan tot een beschrijvend bodemonderzoek.

De rechtbank hecht geen geloof aan de verklaring van de eerste beklagde dat enkel de lege vaten van zijn bedrijf zouden afkomstig zijn en niet de volle, die volgens hem door sluikestorters zouden achtergelaten zijn. De foto's in het dossier tonen duidelijk aan dat de vaten niet inderhaast door een sluikestorter werden achtergelaten, doch weloverwogen bij elkaar werden gestapeld. Bovendien blijken het allemaal gelijkaardige vaten zodat de bewering van de eerste beklagde dat enkel de lege vaten van het bedrijf afkomstig waren, niet geloofwaardig is.

De tweede beklagde is als mede-eigenares van het kwestieuze perceel mede verantwoordelijk.

De stelling van de beklagden met betrekking tot tenlastelegging A dat er enerzijds nooit sprake was van een kleine hoeveelheid containerafval en dat anderzijds de vaten conform de bepalingen van het Afvalstoffendecreet werden verwerkt, kan niet worden gevolgd.

Uit de gegevens van het dossier blijkt vooreerst dat er wel degelijk containerafval werd aangetroffen dat ressorteert onder de toepassing van het Afvalstoffendecreet. Onder meer uit de foto's blijkt overduidelijk dat het gaat om houtafval (onder meer kapotte paletten), steenpuin her en der verspreid, plastic ...). Dat één en ander zou zijn achtergelaten door sluikstorters is volstrekt ongeloofwaardig. De beklagden stellen tenslotte zelf dat het "bouwmaterialen" betrof (hetgeen een onjuiste perceptie is, zie supra) die wel degelijk van hun bedrijf afkomstig waren.

Het verweer van de beklagden met betrekking tot de vaten en de voorgehouden correcte verwerking ervan, kan evenmin worden weerhouden. De beklagden worden onder tenlastelegging A vervolgd vanaf 29.08.2001. Ongeacht het feit of nu al of niet nadien een (gedeeltelijke) correcte verwerking plaatsvond, staat het immers vast dat de vaten gedurende geruime tijd werden gedumpt op het desbetreffende terrein volkomen in strijd met de regels van het Afvalstoffendecreet.

De stelling van de beklagden met betrekking tot tenlastelegging B dat de regels opgelegd door het Bodemsaneringsdecreet in casu niet werden overtreden, kan evenmin worden gevolgd.

De stelling dat er in onderliggend geval geen bodemverontreiniging werd vastgesteld, doch enkel een vermoedelijke bodemverontreiniging is immers irrelevant.

Art. 2, 2° van het Bodemsaneringsdecreet definieert bodemverontreiniging als "de aanwezigheid van stoffen of organismen, veroorzaakt door menselijke activiteiten, op of in de bodem of opstallen, die de kwaliteit van de bodem op rechtstreekse of onrechtstreekse wijze nadelig beïnvloeden of kunnen beïnvloeden."

In casu werd door de milieuambtenaar van
vastgesteld dat er op het terrein lekkende olievaten stonden. Op de foto's, gevoegd bij het aanvankelijk proces-verbaal, is overigens de met olie besmeurde en doordrenkte grond goed te zien (stuk 5, strafdossier O.K. 2).

In achtgenomen de definitie van bodemverontreiniging, zoals gedefinieerd in het Bodemsaneringsdecreet, was er in casu dus wel degelijk sprake van een bodemverontreiniging en van een verplichting tot een beschrijvend bodemonderzoek overeenkomstig de bepalingen van art. 7 van het Bodemsaneringsdecreet.

Tenslotte kan ook de stelling van de beklaagden met betrekking tot tenlastelegging C dat er geen bewijs voorligt van een indirecte lozing, ondergeschikt van een schadelijke lozing, niet worden gevolgd. Dat er wel degelijk koolwaterstoffen werden geloosd, staat vast. Te dien einde kan verwezen worden naar hetgeen hierboven werd gesteld omtrent de vaststellingen door de milieuambtenaar, zoals gestaafd door fotomateriaal. Dat niet bewezen is dat de lozing het grondwater bereikte, is irrelevant. Het besluit van de Vlaamse regering dd. 27.03.1985 genomen in uitvoering van het decreet dd. 24.01.1984 spreekt immers over handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen. Dat in casu dit het geval was, blijkt onomstotelijk uit de vaststellingen (zie supra). Daaruit blijkt bovendien dat het geenszins een accidentele, eenmalige en minimale lozing betrof, zoals in ondergeschikte orde voorgehouden.

Krachtens art. 5 Sw is een rechtspersoon strafrechtelijke verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek (geen occasioneel) verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Onderliggende misdrijven houden ontegensprekelijk intrinsiek verband met het doel van de vennootschap, zoals dit blijkt uit de statuten, en werden tevens voor rekening van de vennootschap gepleegd.

In casu is een cumulatie in vervolging en veroordeling van de vennootschap en de natuurlijke personen mogelijk nu de geïdentificeerde natuurlijke personen het misdrijf wetens en willens pleegden.

Gelet op de gegevens van het dossier, acht de rechtbank de tenlasteleggingen A, B en C ten aanzien van de eerste beklaagde, de tweede en de derde beklaagde bewezen.

Nopens de strafmaat

Met betrekking tot de eerste en de tweede beklaagde

De betichtingen A, B en C, in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd, nl. de zwaarste.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden, zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden, zoals onder meer blijkt uit hun strafrechtelijk verleden.

De beklaagden hebben op langdurige wijze de milieuwetgeving doelbewust overtreden. De inbreuken werden gepleegd om zoveel mogelijk kosten te besparen. Zij dienen te beseffen dat ze zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen. Dergelijke ingesteldheid is maatschappelijk onaanvaardbaar.

De eerste beklaagde beschikt bovendien over een ongunstig strafrechtelijk verleden nu hij reeds verschillende veroordelingen door de politierechtbank opliep.

In die omstandigheden dient hem een geldboete zoals hierna bepaald, worden opgelegd.

De feiten werden gepleegd voor en na 01.03.2004, datum waarop de wet van 7 februari 2003 in werking is getreden.

De op te leggen geldboete moet derhalve worden opgelegd in euro en dient te worden verhoogd met 45 decimes.

Om de beklaagde ervan te weerhouden in de toekomst nog dergelijke feiten te plegen, kan een deel van de op te leggen geldboete met uitstel worden opgelegd.

Nu de feiten van aard zijn dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

* * * * *

De concrete rol van de tweede beklaagde was beperkter in het dossier. Uit de gegevens van het dossier blijkt immers dat het vooral de eerste beklaagde was die zich met de praktische kant van de zaken bezig hield. Als mede-eigenares ontsnapt zij evenwel niet aan haar verantwoordelijkheid.

De rechtbank houdt echter wel rekening met haar aandeel in het dossier en met het feit dat ze nog over een blanco strafrechtelijk verleden beschikt. Om die reden kan een groot deel van de op te leggen geldboete met uitstel worden opgelegd.

De feiten werden gepleegd voor en na 01.03.2004, datum waarop de wet van 7 februari 2003 in werking is getreden.

De op te leggen geldboete moet derhalve worden opgelegd in euro en dient te worden verhoogd met 45 decimes.

Nu de feiten van aard zijn dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

* * * * *

Met betrekking tot de derde beklaagde

De betichtingen A, B en C zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd, nl. de zwaarste.

In hoofde van _____ geldt art. 7bis Sw., ingevoegd door de Wet van 4 mei 1999 tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen dat een reeks straffen heeft ingesteld die op een rechtspersoon kunnen worden toegepast.

In het bedrijf was duidelijk onvoldoende aandacht voor een milieubewust en verantwoord beleid in zake afvalstoffen.

Er is geen enkele aanwijzing dat het opleggen van een bestraffing – zoals hierna bepaald – aan deze beklaagde overdreven sociaal of professioneel nadeel zal toebrengen.

De rechtbank is daarenboven van oordeel dat, gelet op de aard van de gepleegde feiten, een maatschappelijke terechtwijzing in de vorm van een straf zich opdringt, zodat er geen redenen bestaan om beklaagde de gunst van de opschorting van de uitspraak te verlenen.

Een geldboete zoals hierna bepaald, vormt een passende bestraffing.

Daarbij dient rekening te worden gehouden met de specifieke berekeningswijze voor het bepalen van het minimum en maximum van de geldboete van toepassing op de rechtspersoon.

Art. 41bis Sw. bepaalt dat wanneer de wet op het feit een vrijheidsstraf en/of geldboete stelt, de geldboete toegepast op de rechtspersoon een geldboete zal zijn van minimum 500 EUR vermenigvuldigd met het getal van de maanden van de minimumvrijheidsstraf, doch niet lager dan de minimumgeldboete gesteld op het feit.

De maximumgeldboete zal zijn 2.000 EUR vermenigvuldigd met het getal van de maanden van de maximumvrijheidsstraf, doch niet lager dan het dubbele van de maximumgeldboete gesteld op het feit.

De geldboete in casu van toepassing in hoofde van bedraagt minimum 500 EUR (nl. 500 EUR x 1), en maximum 20.000.000 EUR (2.000 EUR x 60 is 120.000 EUR en dus lager dan het dubbele van de maximum geldboete die 10.000.000 EUR bedraagt).

Nu de feiten in hoofde van van aard zijn dat zij gestraft kunnen worden met één of meer straffen van niet meer dan 120.000 euro geldboete, moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een geldboete van meer dan 24.000 euro in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

Nopens de bijzondere verbeurdverklaring van het vermogensvoordeel.

Behalve de op te leggen straf vordert het openbaar ministerie terecht, overeenkomstig de art. 42 en 43 bis van het Strafwetboek, de bijzondere verbeurdverklaring van het wederrechtelijk verkregen vermogensvoordeel ten aanzien van de eerste en de tweede beklaagde, de eigenaars van het terrein.

Het openbaar ministerie raamde dit vermogensvoordeel op een totaal bedrag van 15.000 EUR in hoofde van de eerste beklaagde en 15.000 EUR in hoofde van de tweede beklaagde.

Art. 42 en 43 bis Sw. zijn van toepassing op onderhavig misdrijven.

Deze begroting geschiedde correct aan de hand van de gemiddelde prijs van een oriënterend bodemonderzoek (30.000 EUR) en maakt in hoofde van de eerste en de tweede beklaagde een wederrechtelijk verkregen vermogensvoordeel uit vermits zij een beschrijvend bodemonderzoek ontweken. Dit vermogensvoordeel dient ter herstel van het verstoorde maatschappelijk evenwicht verbeurdverklaard te worden.

Om de redenen, zoals hierboven reeds uiteengezet, wordt de verbeurdverklaring ten aanzien van de tweede beklaagde met uitstel van tenuitvoerlegging uitgesproken.

* * * * *

Nu wegens de hierboven vermelde feiten wordt veroordeeld wordt zij overeenkomstig de bepaling van art. 50bis Sw niet burgerrechtelijk aansprakelijk gesteld voor de geldboete.

BURGERRECHTELIJK

Ingevolge de wet van 13 april 2005 (BS 3 mei 2005) dient de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 3, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 43bis, 50, 50bis, 65, 66, 100 van het Strafwetboek, alsmede alle artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de dagvaarding
art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28 en 29 Wet 1 augustus 1985; art. 58 K.B. 18 december 1986;
art. 1, 8, 14 §1, 18bis wet van 29 juni 1964 ;
art. 2, 3 en 4 Wet 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
art. 1, 2 en 3 K.B. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);
art. 4 V.T.Sv.

DE RECHTBANK, rechtdoende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

ten aanzien van.....

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A, B en C SAMEN tot een **GELDBOETE van VIJFHONDERD EUR (= 500 EUR).**

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op **TWEEDUIZEND ZEVENHONDERD VIJFTIG EUR (= 2.750 EUR).**

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van EEN MAAND EN VIJFTIEN DAGEN.

Beveelt dat de tenuitvoering van het vonnis, in hoofde van de beklaagde voor wat betreft TWEEHONDERD VIJFTIG EURO, gebracht op duizend driehonderd vijfenzeventig euro of een vervangende gevangenisstraf van éenentwintig dagen van de uitgesproken geldboete van vijfhonderd euro zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EUR, te betalen bij wijze van bijdrage tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Beveelt overeenkomstig artikel 42.3, 43 en 43bis strafwetboek, de bijzondere verbeurdverklaring van **15.000 EUR**, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, in hoofde van

* * * * *

ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A, B en C SAMEN tot een GELDBOETE van TWEEHONDERD VIJFTIG EUR (= 250 EUR).

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op DUIZEND DRIEHONDERD VIJFENZEVENTIG EUR (= 1.375 EUR).

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van EENENTWINTIG DAGEN.

Beveelt dat de tenuitvoering van het vonnis, in hoofde van de beklaagde voor wat betreft TWEEHONDERD EURO, gebracht op duizend honderd euro of een vervangende gevangenisstraf van veertien dagen van de uitgesproken geldboete van tweehonderd vijftig euro zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR**, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EUR**, te betalen bij wijze van bijdrage tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Beveelt overeenkomstig artikel 42.3, 43 en 43bis strafwetboek, de bijzondere verbeurdverklaring van 15.000 EUR, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,

Beveelt dat de tenuitvoering van het vonnis, in hoofde van de beklaagde voor wat betreft de uitgesproken bijzondere verbeurdverklaring van 15.000 EUR zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

* * * * *

ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A, B en C **SAMEN** tot een **GELDBOETE** van **VIJFHONDERD EUR (= 500 EUR)**.

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op **TWEEDUIZEND ZEVENHONDERD VIJFTIG EUR (= 2.750 EUR)**.

Beveelt dat de tenuitvoering van het vonnis, in hoofde van de beklaagde voor wat betreft TWEEHONDERD VIJFTIG EURO, gebracht op duizend driehonderd vijfenzeventig euro van de uitgesproken geldboete van vijfhonderd euro zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een geldboete van meer dan 12.000 euro zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EUR**, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EUR**, te betalen bij wijze van bijdrage tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagden **HOOFDELIJK** tot de kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 18,24 EUR.

Legt de beklaagden **ELK** tevens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EUR** in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan voor zover er nog niet definitief werd over geoordeeld.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **16 MEI**
TWEEDUIZEND EN ZES

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter,
- substituut-procureur des Konings;
- e.a. adjunct-griffier.